

Stefan Nilsson vill att politikerna också ska värna om de små båtarna i det kustnära fisket. Som det är nu, får båten ligga still månader i sträck.

FOTO: SOFIA HEDMAN

Nya regler gynnar inte småfiskare

Fiskerinäringen är i stort sett rätt lönsam. Men inte om man är liten kustfiskare. Regler om kvoter sätter stopp för fisket.

BLÄSINGE. Stefan Nilsson har fiskat sedan 1970-talet. När torsk, sedan lax och när laxfiske med flytgarn det förbjöds gick han över till att fiska sill och skarpsill.

Han har en liten båt, den är under tolv meter, vilket innebär att han räknas som liten kustfiskare, och dessa ska gynnas. Så är i alla fall politikernas retorik. Men den politiska praktiken ser inte likadan ut.

De stora fiskarna har något som kallas pelagiskt tillstånd, tillstånd att fiska sill och skarpsill. Det behöver inte de små båtarna ha. Men just där ligger nackdelen. I tillståndet ingår automatiskt en gratis individuell kvot, och de båtar som dessutom landar sin fisk i Östersjön, får en extra regional kvot. De här kvoterna ligger på några hundra ton, upp till flera tusen.

De små kustfiskarna får i stället samsas om en gemensam kustkvot. För sill var det i år 1 484 ton, men skarpsillen är bara 193 ton. Och när skarpsillskvoten är uppfylld, stoppas allt sillfiske för de små. I år skedde det den 10 mars.

Det blev alltså mitt i den bästa sillfisketiden plötsligt tvärstopp för Stefan Nilsson som har en silltrålarbåt i Bläsinge.

– Det är likadant för alla oss små. Vi skulle kunna köpa större kvoter, för de stora som fått sina kvoter gratis får sälja dem. Men att köpa en kvot på 300 ton skulle kosta flera miljoner, säger Stefan Nilsson.

Han skrev till näringsdepartementet och till Havs- och vattenmyndigheten för att lyfta upp den orättvisa som han ser mellan småfiskarna och de större som får gratiskvoter.

– Vi måste kunna fiska för att få ekonomi, men det får vi inte, och samtidigt så får de stora båtarna sina kvoter utan att betala. Det är det som är så orättvist.

Han berättar om silltrålare från Blekinge som sålts till Västkusten för ungefär 20 miljoner kronor.

Det är inte själva båten som har det stora värdet, utan den fiskekvot som följer med båten.

Jag undrar om han fått något svar på brevet.

Jodå. Svar kom från Havs- och vattenmyndig-

heten som skrev att hans lilla trålare inte kan få regional tilldelning eftersom de inte omfattas av tillståndskravet. Och att deras uppfattning är att det lokala kustnära fisket inte påverkats, utan snarare gynnas av reglerna.

– Det här med kvoterna är inte bara ett problem för oss. När båtar säljs till västkusten, försvinner de individuella kvoterna med dem. De brukar landa sin fisk i Danmark, och nu är det svårt för lokala uppköpare att hitta sill. Jag kan ju inte skriva avtal med dem, för jag har ingen aning om hur mycket jag får fiska.

Att inte veta om man får fiska eller hur fort kvoten tar slut tär på psyket. Inget fiske betyder ingen inkomst, några bidrag finns inte heller.

– Jag har kunnat åka med en kollega och fiska lite flundra i sommar. Men det ska inte vara så här 2016, säger Stefan Nilsson.

Stefan Nilsson vill att politikerna också ska värna om de små båtarna i det kustnära fisket. Som det är nu, får båten ligga still månader i sträck.

SOFIA HEDMAN

FAKTA

Kustnära fiske

Havs- och vattenmyndigheten har det övergripande ansvaret för hur fiske bedrivs och vilka regler som gäller. Detta gäller även för fiskekvoter och yrkesfiskelicenser. Jordbruksverket har i uppdrag att främja fisket och ansvarar för havs- och fiskeriprogrammet.

De övergripande målen i programmet är att öka konkurrenskraften hos små och medelstora företag, skydda miljön och främja en hållbar användning av resurser samt att främja sysselsättning.

Sill och skarpsill

Sill är större och används även för mänsklig konsumtion.

Skarpsill är mindre och används främst till foder.

Kvoten för sill är för småfiskar i Östersjön, Simrishamn till Gävle, är 1 484 ton.

Kvoten för skarpsill för hela Östersjön är 193 ton.